

Zásady úpravy textů v časopise *Umění/Art*

Ve snaze dosáhnout standardní úpravy textů publikovaných v časopise *Umění* prosíme autory o dodržování následujících zásad. Týkají se citování časopiseckých a novinových článků,^{1, 2, 3, 4} různých typů knih a statí v nich obsažených,^{5, 6, 7, 8} neperiodických sborníků,⁹ edičních řad,¹⁰ katalogů,¹¹ diplomních prací,¹² recenzí¹³ anebo nevytištěných textů, které jsou dostupné pouze na internetu či CD-ROMu.^{14, 15} Namísto zdlouhavého výkladu seznamujeme přispěvatele s těmito pravidly prostřednictvím praktických ukázek, shrnujících typické příklady. Předem však upozorňujeme alespoň na uvádění plného jména autora (křestní i příjmení); na dvojí pojetí funkce editora,^{7, 8} na interpunkci, tj. umístění čárek, teček a dvojteček v jednotlivých bibliografických údajích a na pomlčky mezi nimi,^{1, 5, 6, 7} dále na vyznačení kurziv, na rozdílnou funkci římských a arabských číslic,^{1, 2, 3, 5, 6, 7, 10} na využívání předložky „in“^{6, 7, 8, 9} a také na plný výčet stránek citované práce, případně citovaného místa v ní (pro citování konkrétních jednotlivých stránek však porovnejme pozn. 1 a 16). Internetovou citaci uvádíme s datem, kdy byla vyhledána.¹⁴

Je-li některá práce citována v textu vícekrát, připomíná se číslem poznámky, kde byla uvedena poprvé.¹⁶ Jsou-li v textu opakovaně citovány různé práce jediného autora, předsuneme před toto číslo poznámky zkrácený název dané práce.¹⁷ Je-li v našem textu citována práce mající více autorů, uvedeme nejvýše tři jména a popřípadě ještě zkratku „et al.“⁶ Používáme mezinárodní ekvivalenty odkazů, jako „idem“,⁸ „eadem“ (mn. č. iidem, eadem)... Odkaz „ibidem“ je možno použít pouze v téže nebo následující poznámce, není-li mezi ní a stať, k níž se odkaz „ibidem“ vztahuje, vsunut jiný titul.¹⁸ Místo vydání zahraničních publikací píšeme původním, nezčeštěným pravopisem.^{5, 7, 10, 11}

Kurzivu užíváme vždy u názvů časopisů, knih, katalogů nebo diplomních prací a zpravidla také u názvů uměleckých děl v textu, například *Svoboda vedoucí lid na barikády*. Citáty se vyznačují kurzivou a uvozovkami: „*Výroky vynikajících tvůrčích individualit jsou vždy zajímavé, i tehdy, když zkreslují skutečnost ...*“¹⁸ Je-li text proložen číselnými odkazy k vyobrazením, uzavíráme tyto číselné odkazy do hranatých závorek [19]. U titulků k reprodukcím upozorňujeme na podobu pro díla neanonymní¹⁹ a na trojí základní schéma pro díla anonymní, rozlišitelná prvotně podle lokace,²⁰ ikonografického typu,²¹ nebo podle funkce.²²

Příspěvky přijímáme na CD nebo elektronickou poštou. S textem je třeba odevzdat seznam vyobrazení a podklad pro cizojazyčné resumé v rozsahu 1 normostránky. Autoři rovněž odpovídají za zajištění autorských a reprodukčních práv svých ilustrací.

O výběru recenzních publikací a recenzentů přednostně rozhoduje redakce a redakční rada.

P o z n á m k y

1. Georges Didi-Huberman, Rovina materiálu. Tvárnost, znepokojení, přežívání, *Umění* XLVI, 1998, s. 502–514.
2. Hal Foster, Convulsive Identity, *October*, č. 57, Summer 1991, s. 19–54.
3. Petr Wittlich, Rouby dekadence, *Ateliér X*, 1997, č. 9, 30. 4., s. 1, 7.
4. R. W. [Richard Weiner], Nadrealismus, *Lidové noviny* XXXII, 1924, č. 536, 24. 10., s. 7.
5. Ernst Gombrich – Didier Eribon, *Ce que l'image nous dit*, Paris 1991. – Karl R. Popper, *Věčné hledání: Intelektuální autobiografie* (samizdat), Brno 1988.
6. Jaroslav Pešina, Desková malba, in: Jaromír Homolka – Josef Krása – Václav Mencl et al., *Pozdně gotické umění v Čechách*, Praha 1978, s. 318–386, cit. s. 326.
7. PZ [Pavel Zatloukal], heslo Meretta Gustav, in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění* I, Praha 1995, s. 505. – Wolfgang Kemp, Narrative, in: Robert S. Nelson – Richard Schiff (edd.), *Critical Terms for Art History*, Chicago – London 1996, s. 58–69, zvl. s. 63–65.
8. Vincenc Kramář, Nové umění a kritika (1932), in: idem, *O obrazech a galeriích*, ed. Josef Krása, Praha 1983, s. 35–50. – Idem, Několik slov o objektivitě (1937), in: ibidem, s. 51–56.
9. Vincenc Kramář, Čemu slouží umění, in: *Sborník k šedesátinám Václava Jelínka*, Brno 1938, s. 80–84. – Klára Benešová, Meze uměnovědných metod aneb chvála „postvědeckého“ přístupu k předmětům uměleckohistorického zájmu, in: *Opuscula seria atque iocosa. Sborník přátelských gratulací Josefu Krásovi k 50. narozeninám* (nepublikovaný strojopis, přístupný v knihovně Národní galerie v Praze), Praha 1983.
10. Walter Koch, *Literaturbericht zur mittelalterlichen und neuzeitlichen Epigraphik (1976–1984)*, München 1987 (Monumenta Germaniae Historica, Hilfsmittel XI).
11. I. výstava *Divokých* (kat. výst.), Topičův salon v Praze 1909. – Jiří Kotlík, *Jan Preisler* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1964.
12. Pavla Sadílková, *Nová recepcí gotiky v Čechách na příkladu Svatovítské katedrály* (diplomní práce), Ústav pro dějiny umění FFUK, Praha 1999.
13. Lubomír Konečný (rec.), Milan Togner, Sandro Botticelli, *Umění* XLV, 1996, s. 102–103.
14. Michaela Ottová (rec.), Poznámky k moravským výstavám Od gotiky k renesanci, *Bazar*, <http://www.intimate.cz/bazar/index.asp>, vyhledáno 20. 7. 2002.
15. Miroslava Hlaváčková, Osobnost Augusta Švagrovského, in: *Galerie moderního umění Roudnice nad Labem: Multimediální publikace o historii galerie s výběrem děl ze sbírkového fondu*, CD-ROM, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem 2000.
16. Viz Didi-Huberman (pozn. 1), s. 504–506.
17. Kramář, Nové umění (pozn. 8), s. 41.
18. Ibidem, s. 45.
- 19/ Václav Chad, Ukřižování s červeným sluncem, 1941, olej, lepenka, 99 × 69 cm, Národní galerie v Praze. Foto: Národní galerie v Praze
- 20/ Řeznovice, kostel sv. Petra a Pavla, první polovina 12. století, pohled od jihovýchodu. Foto: Ústav dějin umění AV ČR, Praha – Prokop Paul
- 21/ Dvanáct apoštolů, začátek 16. století, nástěnná malba, Chvalšiny, kostel sv. Máří Magdaleny, severní strana kněžiště. Foto: Petr Odložil
- 22/ Pastoforium, kolem roku 1375, zlacené železo, v. 50 cm, Praha, katedrála sv. Víta, kape sv. Václava. Foto: Jiří Hampl